

я, подаде я на Апостоли тѣ и рече: *пійтє
отѣ нея вси, сія е моя та Кровь на Но-
вый атѣ Завѣтъ.*

Това исто то ся вѣрши до сега въ Бо-
жествена та Литургія.

**СТРАДАНІЯ ТА НА ГОСПОДА НАШЕГО ІСУСА
ХРИСТА.**

Подиръ Тайна та Вечерня Іисусъ Хри-
стосъ излезе въ Геѳсиманска та градина.

Тамъ ся забрахъ вѣтрешни тѣ Му мѧки
за наши тѣ грѣхове. Той скорбеше, жалѣ-
ше, и ся молене до кръвавъ потъ. Ангелъ
Му ся яви да Го усиле.

Послѣ дойдохъ Іудеи тѣ съ оружіе, та
Го хванахъ, като имъ Го показа Іуда пре-
датель атъ, и Го отведохъ при Іудейски тѣ
первосвященници, а ученици тѣ Му ся раз-
бягахъ. Тамъ ся явихъ клеветници съ лж-
ливи клевети на Него; но ничто не мо-
жехъ да докажать. Най послѣ, кога на пер-
восвященническій атъ вопросъ: *Сынъ ли
си Ты Божій?* Той отговори: *ты глаго-
лещи*, и още присоедини, какво скоро ще
Го видятъ отъ дѣсна та страна на Божіе то-